



MEHMET
SARIASLAN



Resimleyen:
Öznur Duyum

KEŞİF TAKIMI - 6

YOLUN SONU NEREYE ÇIKACAK?

MEHMET SARIASLAN



1. Baskı -İlkokulluyum Yayınları, İstanbul 2023

KEŞİF TAKIMI - 6

Yolun Sonu Nereye Çıkacak?

MEHMET SARIASLAN

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, İlkokulluyum Yayınları'na aittir. Tüm hakları saklıdır.

Yayınevi Sertifika no:

Matbaa Sertifika no:

Yazar: Mehmet Sariaslan

Resimleyen: Öznur Duyum

Editör: Ebru Türk

Yayın Danışmanları: Dr. Öğrt. Üyesi Gürbüz Çalışkan

Dr. Tolga Alver

Yayın Koordinatörü: Burak Demir

Grafik Tasarım: Ayşe Günay

Baskı ve cilt: Anıt Matbaacılık

www.ilkokulluyum.com

Bandrol uygulamasına ilişkin Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5. maddesinin 2. fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.



Öğretmen derse kocaman bir akvaryumla girmişti. Çocuklar akvaryumu görünce çok heyecanlandılar. Hemen öğretmenin etrafına toplandılar. Öğretmen, akvaryumu masaya bıraktı. Eline bir torba yem alıp balıkları beslemeye başladı.

-Söyleyin bakalım, balıklar için hayati önem taşıyan şey nedir?

-Yiyecek.

-Yuva.

-Aile.

-Su.

-Tam isabet! Su, onların olmazsa olmazı.

Peki su deyince aklınıza ne geliyor?

-Su gelecek demektir.

-Araba için benzin neyse vücudumuz için de su odur.

-Tüm canlıların yaşam enerjisidir.

-Çok güzel ifadeler bunlar. Evet, su olmazsa hayat da olmaz. Tüm canlılar, su ile hayatını idame ettirirler. Bu yüzden su, tarihin her döneminde önemli olmuştur. Peki, sizi bunu yakından görebileceğiniz tarihi bir mekâna götürmemi ister misiniz?

-Eveeeeet!

-Öyleyse yarın İstanbul'un su ihtiyacını karşılayan su sarnıcına gitmek için hazırlanın. Geziye istediğiniz iki kişiyi davet edebilirsiniz. Akvaryumdaki balıklar da birkaç gün



bizimle kalacaklar. Onları da istediğiniz kadar izleyebilirsiniz.

Sınıfta esen bayram havası ile birlikte çocuklar balıkları seyre daldılar. Bir süre sonra çıkış zili çaldı. Yarının gelmesini iple çeken Gülce jet hızıyla eve geldi. Geziyi ailesine anlattı. Ağabeylerinin de geziye gelebileceklerini söyledi. Eymen ve Kerem bu duruma çok sevindiler. İstedikleri izni kopardıktan sonra sarnıçla ilgili bilgi toplamaya başladılar. Yaptıkları ön araştırmalar gezdikleri yerlerin ince ayrıntılarını öğrenmelerini sağlıyordu. Üç koldan çalışmaya başladılar. Edindikleri enteresan bilgileri de birbirleriyle paylaşmayı ihmal etmediler. Ertesi gün için çantalarını hazırladılar. O sırada koridorun sonundan annelerinin sesi duyuldu:

-Siz hâlâ uyumadınız mı?

Çocuklar, annelerinin sesini duyar duymaz yataklarına geçtiler. Ertesi günün heyecanıyla uykuya daldılar. Saatler sonra evin sessizliğini eski saatin alarm sesi bozdu.

Gölce telaşla:

-Uyanın haydi! Hızlıca hazırlanıp çıkmalıyız.

Okula vardıklarında gezi otobüsünün onları beklediğini gördüler.

Öğretmen:

-Gölceler de geldiğine göre yola çıkabiliriz. Yarım saat sonra Yerebatan Sarnıcı'na ulaşmış olacağız. Lütfen, herkes koltuklarına oturup kemerlerini bağlasın.

Otobüs göz açıp kapayıncaya kadar tarihî yerin önüne gelip durmuştu. Tüm çocuklar çantalarını alıp aşağı indiler. Aşağıda onları beklemekte olan bir adam vardı.

Öğretmen, ilginç kıyafetli bu adamı öğrencileriyle tanıştırdı.

-Gezi rehberimiz Burak Bey, gezi boyunca onun nezaretinde ilerleyeceğiz.

Burak Bey gülümseyerek:

-Hoş geldiniz çocuklar. Bugün birlikte oldukça ilginç bir yeri gezeceğiz. Haydi, beni takip edin!

Girişte ellerine birer tanıtım broşürü verilen çocuklar sarnıca girdiler. Broşürde sarnıca ait resimler ve bilgiler vardı. Çocuklar broşürü incelemeye dalmışken Rehber Burak Bey:

-Burası İlk Çağ'dan Osmanlı Dönemi'ne kadar kullanılmış tarihî bir yerdir. Kentin su ihtiyacını karşılamak için yapılmıştır. Ayrıca yüz bin ton su depolama kapasitesine sahiptir.

YEREBATAN SARNICI



Çocuklar sayının büyüklüğünü duyunca o kadar şaşırmışlardı ki gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oldu.

Rehber ekledi:

-Evet yanlış duymadınız. Bu şehre ancak böyle devasa bir su deposu hizmet edebilirdi.

Meraklı Gülce:

-Peki bunca yıl nasıl ayakta kalmış?

-İçinde yıkılmasını engelleyen üç yüz otuz altı tane sütun vardır. Sütunların her biri dokuz metre yüksekliğindedir. Bu sütunlar belirli aralıklarla muntazam şekilde yerleştirilmişlerdir. Özenle inşa edilen sarnıç bu sayede yer sarsıntılarına rağmen belki yüzlerce yıl daha ayakta kalabilecektir.

Çocukların, rehberin verdiği bilgileri duydukça yapıya hayranlıkları artıyordu. Onu

dikkatle dinlerken sarnıcın her noktasını da kılı kırk yarararak inceliyorlardı.

Rehber:

-Gelin, size harika bir eser göstermek istiyorum. Şuradaki baş heykellerini görüyor musunuz?

Eymen heyecanla:

-Medusa başları.

Burak Bey bir baş hareketiyle onu onaylayarak:

-Evet, Medusa başları. Bunlar, Roma Dönemi heykel sanatının şaheserlerindendir.

Gölce:

-Başlardan biri yana devrilmiş gibi duruyor. Neden?

Kerem başka birini işaret ederek:

-Şuradaki de baş aşağı duruyor.

Rehber:

-Heykeltıraş, ışığın yansıma açılarına göre

Medusa başlarını üç farklı konumda tasarlamıştır. O yüzden bu şekilde durmaktadırlar.

Medusa başlarını ilgiyle inceleyen çocuklar, sonrasında sarnıcı gezmeye devam ettiler.

Eymen:

-Sütunlar üzerine oyma ve kabartmalar yapılmış. Sanki şuradakinin üzerinde bir çift göz ile gözyaşı damlaları görüyorum.

Rehber:

-Bu sütun "Ağlayan Sütun" olarak da bilinen Gözyaşı Sütunu'dur. Nemli bir yapıya sahiptir. Bundan dolayı ağlıyormuş gibi görünmektedir.

Gözyaşı Sütunu, en çok ilgi gören yerlerden biri olmuştu. Çocuklar etrafından dakikalarca ayrılmadılar. Kimisi notlar aldı, kimisi de fotoğraf çekti.



Öğrencilerden biri:

-Peki şuradaki havuz nedir?

-Orası dilek havuzudur. İsteyenler bozuk para atıp dilek dileyebilirler.

Aybike:

-O kadar çok dileğim var ki... Siz gezmeye devam edin. Beni dönüşte buradan alırsınız.

Aybike'nin sözleri herkesi güldürmüştü.

Umay:

-Peki bu dev yapı ne kadar sürede yapılmış?

-Tam otuz sekiz yılda tamamlanmıştır. Yapımında da yedi bin işçi çalışmıştır.

Çocukların şaşkınlığını öğretmenleri bozdu:

-O günün teknolojisiyle gayet normal bir zaman. Sütunların ne kadar özenli yapıldığına bakarsanız neden bu kadar uzun zamanda inşa edildiğini daha iyi anlarsınız.

Aybike:

-Yedi bin işçiyi buraya nasıl sığdırmışlar ki, aklım almıyor.

Öğretmeni Aybike'nin sözlerine gülümsedi. Çocuklar sarnıcın genişliğini incelediler. Binlerce işçinin birlikte nasıl çalıştıklarını hayal etmeye çalıştılar. O sırada suyun içinde bir şeyler fark eden Gülce:

-Heeey! Burada bir balık sürüsü var. Görüyor musunuz? Ne kadar da kıvrak hareket ediyorlar.

Kerem hayranlıkla:

-Dans ediyormuş gibiler. Gelin, onları takip edelim.

Gülce:

-İçlerinde pirana da var mıdır?

Kerem:

-Tabii ki vardır. Hatta köpek balığı bile olabilir.

Çocuklar Kerem'in bu abartılı sözlerine kahkaha attılar.

Eymen:

-Haydi balıkları kaybetmeyelim.

Hızlı adımlarla giden Eymen'in peşine Gülce ve Kerem de takıldı. Umay arkalarından onlara seslenerek:

-Gülceeee! Nereye gidiyorsunuz? Gruptan uzaklaşmayın.

-Balıkları inceleyip döneceğiz. Çok uzun sürmez.

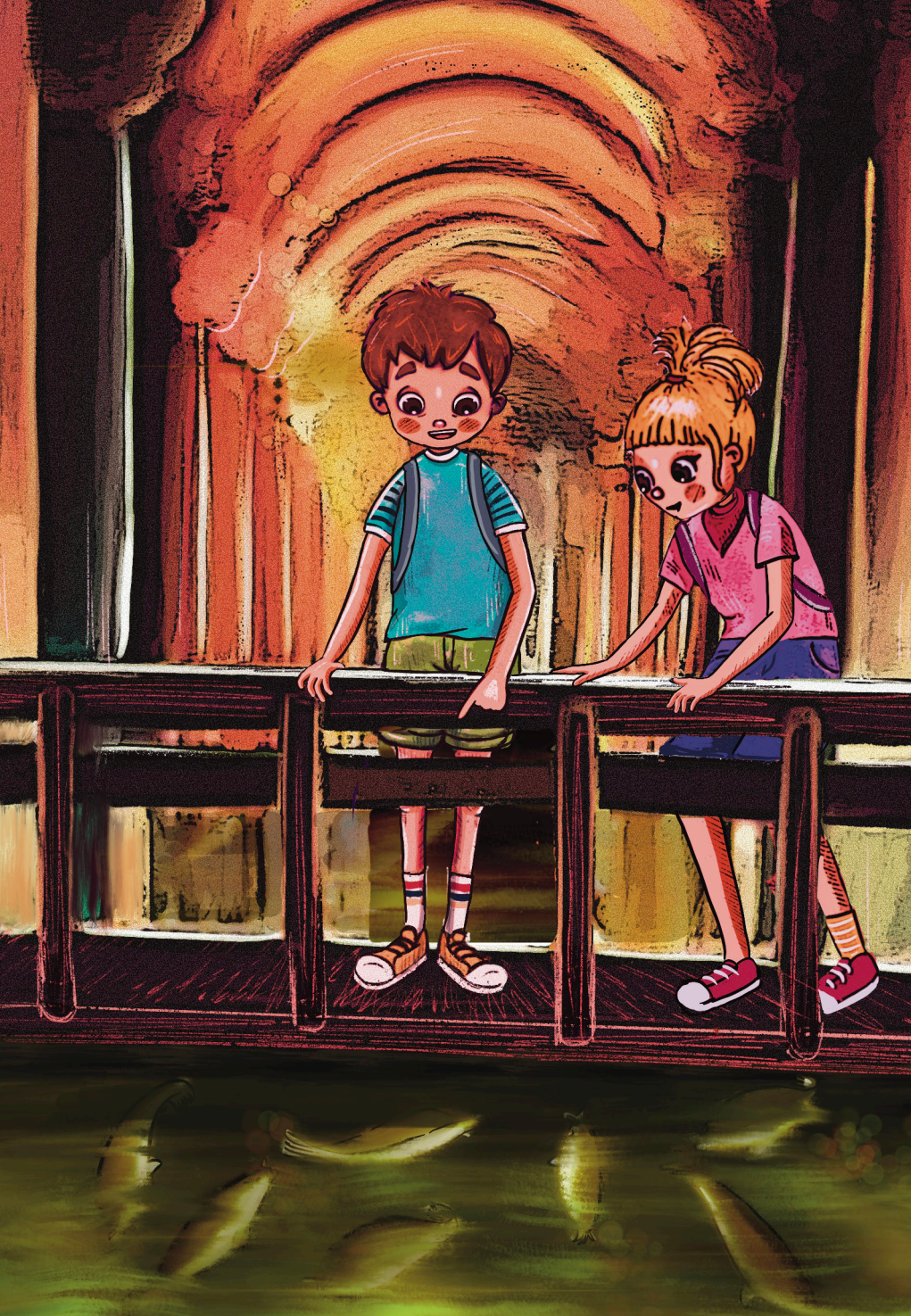
Umay'a el sallayan Gülce, ağabeylerinin yanına doğru ilerledi.

Kerem:

-Bakın şuradaki balıklar kolumdan daha büyükler.

Gülce:

-Birkaç farklı tür var. Soldaki sütunun dibindekiler daha farklı duruyor.



Eymen:

-Aaaa! Gösterdiğin sütunda da gözyaşı damlalarından var. Hatta üzerine de kocaman göz çizmişler.

Çocuklar balıkları adım adım takip ederken etrafı da incelemeyi ihmal etmiyorlardı. Temkinli adımlarla balıklara yaklaşan Gülce:

-Bazı balıklar şuradaki boşluktan içeri giriyor, fark ettiniz mi?

Kerem:

-O zaman yuvalarını bulduk! Sütunların arasındaki yürüyüş yolundan aşağı doğru bakar mısınız? Burada suya doğru inen bir merdiven var.

Sarnıcın köşesindeki sütunların yanı başından suya doğru inen taş basamaklar vardı. Sadece bir insanın sığabileceği genişlikteydiler. Bu merdiven, suyu temizle-

mek için mi yoksa başka amaçla mı yapılmıştı?

Kafasını kaşıyıp biraz düşünen Kerem:

-Herhangi bir sorun çıktığında suya inmek için yapılmış olabilir mi? Böylece sorun olduğunda kolaylıkla müdahale edebilirler, diye düşünüyorum.

Gölce:

-Ya da aşağı inip kovayla su almak içindir. Orası epeyce karanlık. Fenerimi çıkarayım da aşağı inelim.

Endişeli ses tonuyla Eymen:

-Okul grubundan çok uzaklaşmadık mı? Geri mi dönsek, ne dersiniz?

Keşif Takımı, bu soru karşısında ikilemde kaldı. Devam ederlerse yeni şeyler keşfedebilirlerdi. Dönerlerse orada ne olduğunu

asla öğrenemeyeceklerdi. Sessizliği Kerem bozdu:

-Bir şey olmaz. Hızlıca bakıp çıkarız. Hem gördüklerimizi arkadaşlarımızla da paylaşırız.

Kerem'in sözleri üçünü de ikna etmeye yetmişti. Böylece rahatlayan üçlü, yürüyüş yolundan saptı. Taş merdivenlerden suyun aktığı bölüme doğru indiler. Sütunların arasından geçip genişçe bir borunun içine giren balıkları takibe başladılar. Ağız kısmı oldukça geniş yapılan borunun iki yanında tuğlalarla yükseltilmiş alanlar mevcuttu. Bu sayede yürürlerken ayakları suya değmiyordu. Gülce, feneriyle yolu aydınlatıp kılavuzluk yapıyordu.

-Sanırım balıkların geçiş istikameti üzerindedir. Suyun içinde onlarca balık var.

Eymen:

-Evet, Gülce. Işıkla birlikte balıkların pulları bir yıldız gibi parlıyor.

O anda Kerem'in panikleyen sesi duyuldu:

-Aaah! Bu da neee?

Eymen telaşlandı:

-Ne oldu Kerem? Neden bağıırıyorsun?

-Feneri bana tutar mısın? Etrafımı bir şey sardı. Kafamda da bir şey dolaşıyor.

Ne olduğunu anlayamayan çocuklar biraz korktular. Gülce, feneri Kerem'e doğru tuttuğunda eşekten düşmüş karpuzda döndü. Kerem'in omuzlarına ağlar dolanmıştı.

Gülce:

-Kafana sakın dokunayım deme.

-Ama, ama...

Eymen:

-Hiç kıpırdama.

İyice korkuya kapılan Kerem:

-Neden, ne oldu? Kafamda ne var söylersiniz?

Kerem, çırpındıkça ağlara daha çok dolanıyordu. Bu durum onu fevkalade rahatsız etmişti.

Atikliğini kullanan Eymen:

-Yahu abartma, altı üstü on santim kadar bir örümcek.

Gözleri yuvasından fırlayan Kerem'in hali Eymen ve Gülce'yi güldürdü. Eymen tereyağından kıl çeker gibi örümceği uzaklaştırdı. Derin bir nefes alan Kerem elini göğsüne koyarak:

-Yüreğim yerinden oynadı. Gülce gülmese gerçek zannedecektim.

Gülce, yolu işaret ederek:

-Şurada bir şey dikkatimi çekti. Duvarlar ve zemin tuğla döşeli. Parlak da bir görünümü var.



Günümüzde kullanılan inşaat malzemelerinden oldukça farklı görünüyor. Tuğlaların arasındaki harç da çimentodan farklı gibi duruyor.

Eymen:

-Su geçirmesini önlemek amacıyla yapılmış olabilir mi? Duvarlara dokunun, anlar-sınız.

Duvara dokunan Kerem:

-Haklıymışsın, değişik bir yapısı var.

Duvarların kalın bir yapısı olduğu hemen anlaşılıyordu. Tuğlalar ise kalın bir tabakayla sıvanarak itinayla yerleştirilmişti. İlgisi bir an başka yöne kayan Eymen:

-Hişt sessiz olun!

İkisi birden:

-Ne oldu?

-İleride bir ışık görüyorum.

Kerem:

-Bence geri dönelim. Epeyce ilerledik. Öğretmeni ve rehberi de meraklandırmayalım.

Eymen:

-Belki de gördüğüm ışık onlardır. Işığa doğru ilerlersek onlara ulaşabiliriz.

Çocuklar bu söze ikna olup ışığa doğru yürümeye başladılar.

Gülce:

-İçimde garip bir his var.

Kerem:

-Nasıl bir his?

-Bunlar hazine avcısı olmasın?

-Yok canım. Girişte güvenlik görevlileri vardı.

Kerem:

-Burada yaşayan hayvanlar olabilir mi?

Gülce:

-Dinozorlar mı?

-Onlar, milyonlarca yıl öncesinde yok oldular. Başka hayvanlardan bahsediyorum. Timsahlar veya kaplumbağalar gibi.

Eymen:

-Abartmayın isterseniz. Biz ilerledikçe su da dalgalanıyor. Sanki ışık da bize doğru yaklaşıyor. Kanalin içinde sessizce ilerlemeliyiz.

Çocuklar fısıldaşırken bir ses duyuldu.

Gülce:

-Herkes iyi mi?

Eymen:

-Ben iyiyim. Kerem yine ne oldu?

-Ne olacak? Ayağım kaydı, suya düştüm.

Gülce, arkasına dönüp feneri tutacağı esnada Kerem akıntının etkisiyle sürüklenmeye başladı. Eymen ne olduğu anlayamadan Kerem yanından geçiverdi.



Eymen telaşla:

-Gölce, hızlı hareket edelim. Sen önümü aydınlat. Ben hızlıca koşup Kerem'i kolundan yakalamaya çalışayım.

-Tamam!

Eymen, tam gaz koşmaya başladı. Yerler biraz kaygan, koştuğu yer ise biraz dardı. Koşarken bir sağa bir sola yalpalasa da Kerem'in yanına gelmeyi başardı.

-Elimden tut! Seni yukarı çekeceğim.

Kerem, Eymen'in elinden tuttu. Yuvarlak bir boruyu andıran su kanalının yan kısmındaki alana tutunmaya çalıştı. İlkinde başarılı olamadı.

-Tekrar dene! Bu sefer daha kuvvetli çekeceğim.

Eymen, kardeşini çekerken bir ayağı suya girdi. Suya düşmek üzereyken son anda kurtuldu. Kendini kurtardıktan sonra Kerem'e

doğru bir hamle daha yaptı. Kardeşinin elini yakaladı. Onu yukarı çekmeyi başardı. Kerem yukarı çıktı çıkmasına ama bu sefer de Eymen dengesini kaybedip suya düştü. Biraz sürüklenen Eymen, kenardaki taşlara elleriyle tutunmaya çalıştı ama nafile. Sudan kendi başına çıkması pek mümkün görünmüyordu. Kenardaki taşlara ayaklarını sürterek hızını azalttı. Arkadan yetişen Kerem ve Gülce kanalın içinde karşılıklı taraflarda duruyorlardı.

Gülce ve Kerem, Eymen'i iki elinden yakalayıp çevik bir hamleyle yukarı doğru çektiler. Eymen, ilkinde çıkamasa da ikinci denemesinde kenar taşlarının birine tutunup çıkmayı başardı.

Gülce:

-İkiniz de sıırıslıklam oldunuz.

Eymen:

-Haklısın. Sanırım birkaç kilo da ağırlaştık.

Çocuklar kendi aralarında konuşurken derinden bir ses geldi:

Kerem:

-Ses, ilerideki ışık tarafından geliyor. Herkes kulak kesilsin. Bakalım neymiş?

Karanlığın içinde beliren ışık gitgide büyüyordu. Çocuklara yaklaştığı belliydi. Keşif Takımı, oldukça tedirgin olmuştu. Eymen, hemen bir plan yaptı:

-Ben önden yürüyeceğim. Bir tehlike sezersem bağıracam. Geldiğimiz yöne doğru kaçacağız. Anlaştık mı?

Gölce ve Kerem, Eymen'i başlarıyla onayladılar. Duvarları süsleyen ağırlara ve kanalın bekçileri örümceklere dikkat ederek yürümeye devam ettiler. Bir süre sonra



gördükleri ışığın bir meşale olduğunu anladılar.

Eymen:

-Bu meşale yüzyıllardır yanıyor olamaz değil mi? Çoktan sönmüş olmalıydı.

Gülce:

-Demek ki burada birileri var. Gözünüzü dört açın.

Gülce lafını bitirir bitirmez Eymen uyardı:

-Feneri artık kapatalım. Çok yaklaştık. Ayakkabıların vıcık vıcık sesi de beni sinir etti. Ne kadar da ıslanmışız.

Kerem parmağıyla işaret ederek:

-Bakın, meşalenin yanında bir şey var. Suyun üstünde duruyor.

Meşaleye doğru yaklaşan çocuklar dikkatle etrafı kolaçan ettiler. Bir kaplumbağa yavaşlığıyla hareket ediyorlardı. Meşalenin

aydınlattığı yer oval bir alandı. Burası su kanalının dağıtım bölümü olmalıydı. Tavanı oldukça yüksekti. Köşelerinde de büyük sütunlar yer alıyordu. Meşalenin sabitlendiği şey ise bir sandaldı.

Şaşkınlığını gizleyemeyen Eymen:

-Sandalı buraya kim bırakmış olabilir ki? Etrafa iyice bakın. Sütunların arkasına birileri saklanmış olabilir.

Kerem:

-Suyun içinden bir anda çıkamazlar değil mi?

Eymen:

-Abartma Kerem, film sahnesinde değiliz.

-Ama bu sessizlik tüylerimi ürpertiyor. Süründen ayrılanı kurt kapar, derler. Gruptan uzaklaşmamalıydık.

Kerem konuşmaya devam ediyordu. O esnada Gülce'nin hafif bir kıpırdanma görmesi ile çılgılık atması bir oldu:

-Kaçın, biri bize doğru geliyor!

Çocuklar, geriye doğru koşmaya başladılar. Arkalarında bıraktıkları köpüklere bakan, sarnıç içinde vapur geziyor zannederdi. Bir süre sonra dönüp geriye baktılar. Meşalenin önünde duran uzun boylu, sakallı ve ilginç şapkalı adam onlara el sallıyordu.

Gülce:

-Bize zarar vermek istese arkamızdan koşup gelirdi.

Kerem:

-Ben de seninle aynı fikirdeyim.

Eymen:

-Ben yaklaşıp kim olduğunu öğreneceğim.
Eymen, adama doğru yaklaştı. Söyledik-



lerini tam anlayamıyordu. Biraz daha yakınına gittiğinde adamın İngilizce konuştuğunu fark etti. Eymen'e "Korkuttuğum için özür dilerim. Ben sarnıcı incelemeye gelen bir araştırmacıyım." demişti. Eymen, adamla anlaşabilecek kadar İngilizce konuşabiliyordu. Onun bu kibar açıklamasına yanıt verdi:

-Önemli değil. Karanlıkta sizi fark edemedik. Kardeşlerimi de çağırayım. Sizi tanımadıkları için biraz çekiniyorlar.

Eymen, Gülce ve Kerem'i bir el işareti ile yanına çağırdı. Gelir gelmez de durumu onlara anlatmaya başladı:

-Adam bir araştırmacıymış. Ayasofya civarında inceleme yapıyormuş. Bu muhitte dolaşırken evlerin zemin katları dikkatini çekmiş. Ev halkı, buralardaki kuyu benzeri yuvarlak büyük deliklerden aşağıya sarkıt-

tıkları kovalarla su çekiyorlarmış. O da, bu deliklerden aşağı inip neler olduğunu araştırmak istemiş.

Kerem:

-Peki nereliymiş?

-Hollandalıymış, aynı zamanda bir gezginmiş. Gezip gördüğü yerler hakkında yazılar yazıyormuş. Hatta yeni gezi kitabında, burada gördüklerini yazmak istiyormuş.

Gölce:

-Böyle birisiyle karşılaşacağımız hayatta aklıma gelmezdi.

Eymen ekledi:

-Sizi çıkış noktasına götürebilirim, diyor. Sandalı dört kişilikmiş. Ne dersiniz, gidelim mi?

Kerem:

-Açıkgası, ıslak yürümek zor oluyor. Hem sarnıçta sandal yolculuğu da güzel olabilir.

Çocuklar, adamla birlikte sandala bindiler.

Eymen, sandalın ön kısmına oturmuş, elindeki meşale ile yolu aydınlatıyordu. Su kanalları bazı noktalarda çatallaşıyordu.

Gölce:

-Birden fazla yol seçeneği var. İnşallah gezgin yolu karıştırmaz.

Gezgin rotasından şaşmıyordu. Kerem, sandalda bir defter buldu. Gezgin onlara, su sarnıcını sandalla dolaşırken gördüklerini bu deftere not ettiğini anlattı. O sırada Gölce'nin şaşkın sesi duyuldu:

-Sanki sırtımdan biri çekiştiriyor. Çantam havalandı havalanacak. Arkamda neler oluyor?

Kerem:

-Çantana bir çengel takılmış. Hatta çengel bağı olduğu uzunca da bir misina görüyorum. Dikkatlice çıkarayım da çantan zarar görmesin.



Kerem, çengeli çantadan çıkardığı sırada gezgin, bir şeyler söylemeye başladı. Yukarıyı işaret edip bir şeyler anlatıyordu. Gezgine kulak kesilen Eymen duyduklarını şöyle çevirdi:

-Yukarıdaki bazı evlerin önündeki kuyulardan balık tutmak için misina ile çengel sarkıtırlarmış. Galiba yakalayacakları en büyük balık kız kardeşiniz olacaktı, diyor.

Gezginin esprili sözünün ardından epeyce gü-lüştüler. Bu sırada bir ses daha duyuldu. Bu ses öyle bir yankı yaptı ki hepsi kulaklarını kapattı.

Eymen:

-Bu da neydi böyle?

Gölce:

-Sanki çok yakından geldi.

Gezgin tebessüm etti. Sesin evlere su çekmek amacıyla sarkıtılan kovalardan geldiğini söyledi. Bazen çok büyük oluyorlardı. İnsanlar

derinliğı hesaplayamadıklarından büyük kovalar suya düştüğünde çok ses çıkarabiliyordu.

Gölce iki eliyle başını tutarak:

-Başımıza dikkat edelim öyleyse. Her an kova düşebilir.

Gölce'nin ince esprisi Kerem ve Eymen'i gülümsetti. O sırada sandalı yavaşlatan gezgin yukarıda bir deliğı işaret ediyordu.

-İşte suya indiğim nokta burası! Buradan çıkacağız.

Çocukların gözleri fal taşı gibi açıldı. Karşılarında yer altına inen taş basamaklar vardı. Sırayla sandaldan inerek basamakları tırmandılar. Ahşap bir binanın duvarlarla çevrili avlusuna çıktılar. Ev sahipleri, gezginle birlikte çıkan üç çocuğı görünce çok şaşırdı. Gölce, tüm olup biteni herkese anlattı. Hemen Yerebatan Sarnıcı'na gidip öğretme-

ni ve arkadaşlarına kavuşmak istediklerini de söyledi.

Ev sahibi:

-Epeyce ıslanmışsınız. Durun, önce size torunumun kıyafetlerinden getireyim de üstünüzü değiştirin.

Eymen ve Kerem'e uygun kıyafetler getiren ev sahibi kıyafetleri verirken şöyle dedi:

-El el ile değirmen yel ile. Birbirimize her daim yardım etmeliyiz.

Gezgin, çocukların öğretmenleriyle de tanışmak istiyordu. Bunu memnuniyetle karşılayan çocuklar, ev sahibine teşekkür edip müsaade istediler. Hep birlikte bahçeden çıktılar. Kısa bir yürüyüşün ardından Yerebatan Sarnıcı'na ulaştılar. İçeri girdiklerinde arkadaşları ve öğretmenlerinin panikle onları aradığını gördüler. Yanlarına gelen Umay:



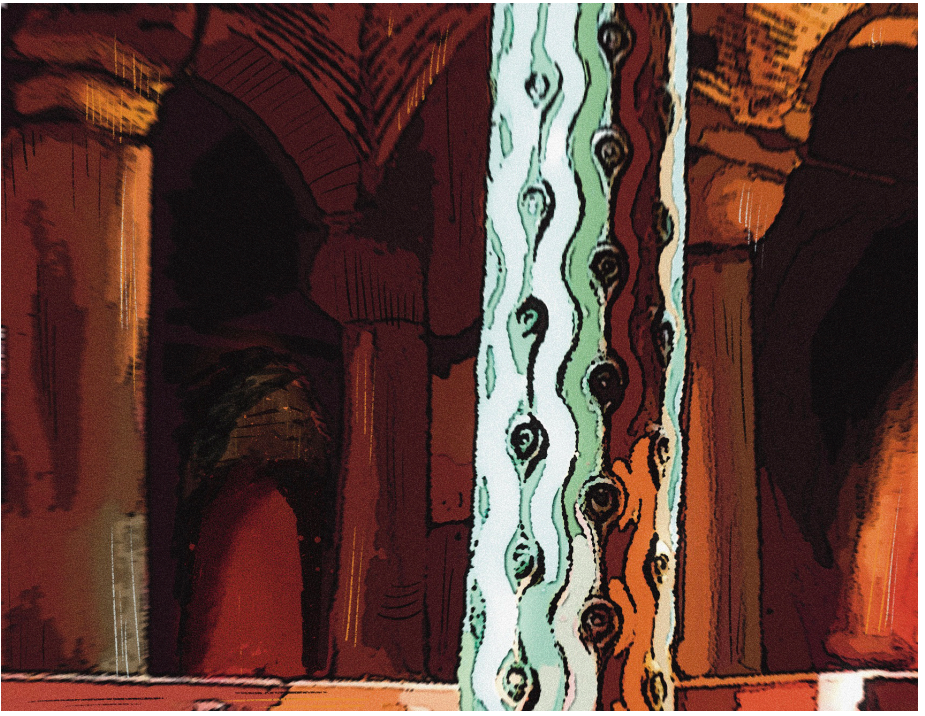
-Yahu Gülce, ben size yanımızdan ayrılmayın dememiş miydim? Bir saattir sizi arıyoruz. Bak öğretmenimiz de panik yaptı.

Öğretmenleri onları görünce rahatlamıştı. Merakla sordu:

-Çocuklar, nerelerdesiniz? Ne oldu, anlatın bakalım. Bu bey kim? Kıyafetlerinize ne oldu?

Çocuklar gezgin ile nasıl karşılaştıklarını, sonra onun sandalına binip Ayasofya civarında bir evden nasıl çıktıklarını anlattılar. Olanları dinleyenlerin her cümlede ağzı açık kalmıştı. Konuşmalar bittiğinde gezgin kendini tanıttı. İsminin Petrus Gyllius olduğunu söyledi. Yaptığı çalışmalardan bahsetti. Rehber Burak Bey ve öğretmenleri, gezginle tanışmaktan çok memnun oldular. Çocukları getirdiği için teşekkür edip onunla vedalaştılar. Gezilerini sonlandırıp okula dönmek üzere otobüse bindiler.

-Son-



YEREBATAN SARNICI

İstanbul'da şehrin su ihtiyacını karşılamak üzere 526-527 senelerinde yaptırılmış kapalı su sarnıcıdır. Ayasofya'nın güneybatısında, Soğukçeşme Sokağı'ndadır. Suyun içinden yükselen pek çok mermer sütun nedeniyle halk arasında Yerebatan Sarayı olarak isimlendirilmektedir. Sarnıcın üzerinde daha

önce bir bazilika bulunmasından ötürü, Bazilika Sarnıcı olarak da adlandırılır. Bizans imparatoru I. Justinianus tarafından yaptırılan sarnıç, şehrin birinci ve ikinci tepeleri arasındaki bölgelerin su ihtiyacını karşılayan Hadrianus su yollarına bağlanmıştır.

Kaynak: <https://tr.wikipedia.org>

Daha fazla bilgi için karekodu okutabilirsiniz.



SÖZLÜK

KELİMELER

- **İdame ettirmek:** Devam etmesini sağlamak.
- **Sarnıç:** Yağmur sularının biriktirildiği üstü kapalı yapı.
- **Nezaret:** Bakma, gözetme, gözetim.
- **Broşür:** Kitapçık.
- **Muntazam:** Düzgün.
- **Şaheser:** Üstün ve kalıcı nitelikte eser.
- **Temkinli:** Davranışlarında ölçülü olan.
- **İstikamet:** Doğrultu.
- **Atiklik:** Çabukluk, çeviklik.
- **Muhit:** Çevre, yöre, etraf.
- **Bazilika:** İçi, ortadaki yüksek yanlardakiler daha alçak olmak üzere iki sıra sütunla üç salona ayrılmış, dikdörtgen biçiminde büyük kilise.

DEYİMLER

Deyimleri birer cümlede kullanalım.

- **Gözleri yuvalarından fırlamak:** Korku, öfke ya da telaşı gözlerinden belli olmak.

-
- **Kılı kırk yarmak:** En küçük ayrıntısına değin titizlikle incelemek.

-
- **İkilemde kalmak:** İki şey arasında karar verememek.

ATASÖZLERİ

- **Sürüden ayrılanı kurt kapar:** Arkadaşlarından ayrılıp tek başına iş yapma yolunu tutan kişi, kolaycूसuz, desteksiz kalır.
- **El el ile değirmen yel ile:** İnsanlar bir araya gelerek, birbirlerine yardım ederek başarıya ulaşırlar.

Yüzlerce yıl önce yaşamış insanların
günlük hayatta su ihtiyaçlarını nasıl
karşıladıklarını hiç düşündünüz mü?
Günümüzde bir musluğu açarak suya
ulaşmak çok kolay, acaba eskiden
nasıldı? Muzip ve meraklı ekibimiz
konuyu biraz araştırıyor.

**Sesli Kitap
Karekodu Okut**



Adres: İkitelli Osb Mah.
Yıldız Teknopark 2b02
Başakşehir / İstanbul



[f ilkokulluyum](#) [i ilkokulluyum](#)

ISBN: 978-605-72983-1-7



9 781234 567897